

Sygn. akt VIU 668/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Libera-Niesporek
Protokolant:	Katarzyna Tkacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2014 roku, w B.

odwołania H. S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

przy udziale P. U. O. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i A. P.

z dnia 21 stycznia 2013 r., nr (...)

w sprawie H. S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od H. S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 60,00 złotych (sześćdziesiąt 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Elżbieta Libera-Niesporek

sygn. akt VI U 668/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., w związku z wykonywaniem pracy na rzecz własnego pracodawcy - H. S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w B. na podstawie umów cywilnoprawnych (umowy zlecenia) zawartej z P. U. O. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., ustalił za A. P. pracodawcy -H. S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w B. podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) oraz na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc od lipca 2011 roku do lipca 2012 roku.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przywołał treść art. 83 ust.1 pkt 3 w związku z art.18 ust.1

i 1a, art.20 ust.1, art. 4 pkt. 9 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2008r., nr 164, poz. 1585 ze zm.), oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r., nr 164, poz. 1027 z póź. zm.).

W uzasadnieniu decyzji ZUS Oddział w B. wskazał, że zainteresowana A. P. na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z P. U. O.spółką z o.o. w B. świadczyła pracę na rzecz H. S.spółki z o.o. , z którą pozostaje w stosunku pracy. Ta ostatnia (pracodawca) nie wykazała składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne od przychodu pracownika z tytułu umów cywilnoprawnych. Taki obowiązek wynika jednak wprost z art. 8 ust. 2 a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Płatnikiem składek za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz własnego pracodawcy jest rzeczywisty pracodawca.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyłaH. S.spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B., wnosząc w nim o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, że przychód zainteresowanej A. P. osiągnięty z tytułu umowy zlecenia nie powinien być przyjęty do ustalenia podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe, wypadkowe, i chorobowe) i na ubezpieczenie zdrowotne w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji, z zasądzeniem od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W zakresie zaskarżonej decyzji strona odwołująca się postawiła zarzut:

1) naruszenia art. 180 § 1 k.p.a. w związku z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. polegający na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego oraz nie podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego; niewystarczającym wyjaśnieniu stanu faktycznego, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż ubezpieczona w ramach umowy zlecenia zawartej z P. U. O. spółką z o.o. wykonywała pracę na rzecz pracodawcy;

b) w konsekwencji błędnego ustalenia stanu faktycznego, błędną interpretację przepisów prawa dotyczących ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, w tym szczególnie art. 8 ust. 2a ustawy o s.u.s. i przyjęcie, że zainteresowana podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik również z tytułu zawarcia umowy zlecenia ze zleceniodawcą, podczas gdy w szczególności usługi te nie były świadczone na rzecz pracodawcy, a zakres obowiązków wynikających z umów zawartych ze spółką i ze zleceniodawcą jest zupełnie różny,

w tym umowa zlecenia zawiera elementy, które w sposób oczywisty nie pozwalają na jej kwalifikację jako stosunku pracy,

c) naruszenia art. 180 k.p.a. w związku z art. 9, art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej decyzji z uwagi na zawarcie w niej zbyt ogólnych stwierdzeń, co uniemożliwia prawidłową realizację zasady pogłębiania obywateli do organów państwa, oraz uniemożliwia dokonanie kontroli wydanej decyzji, w tym szczególności nie wskazanie przez organ składkowy faktów, które uznał za udowodnione i nie wyjaśnienie, dlaczego uznał je za wystarczające do wydania decyzji o treści zaskarżonej odwołaniem.

W uzasadnieniu odwołania spółka z ograniczoną odpowiedzialnością H. S. nadto wskazała, iż A. P. nie pracowała na jej rzecz na podstawie umowy zlecenia zawartej z P. U. O. spółką z o.o. z/s

w B.. Przeto nie sposób przyjąć, iż w sprawie znajduje zastosowanie art. 8 ust. 2 a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania, z zasądzeniem kosztów procesu na rzecz organu rentowego od strony odwołującej się według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy, odnosząc się do materialnoprawnej podstawy zaskarżonej decyzji, tj. art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, podniósł, iż zgodnie z powyższym przepisem za pracownika w rozumieniu ustawy uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło (...) jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Organ składowy wskazał, iż poczynione ustalenia faktyczne, zrodziły konieczność ustalenia dla strony odwołującej się podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za A. P. przy przyjęciu jej przychodu z umowy zlecenia zawartej z P. U. O. spółką z o.o z/s w B., gdyż zainteresowana faktycznie wykonywała pracę na rzecz strony odwołującej się. Z tego powodu należy ją uznać za pracownika w rozumieniu art. 8 ust. 2 ustawy systemowej. Stan faktyczny, który wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji odpowiada stanowi faktycznemu w oparciu, o który podjęta została uchwała Sądu Najwyższego z dnia 02 września 2009r. sygn. akt II UZP 6/09 (OSNCP 2010/3-4/46) w której przyjęto, iż pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu tej umowy.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością P. U. O. z/s w B. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez nie przyjmowanie do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne przychodu, który osiągnęła zainteresowana na podstawie umowy cywilnoprawnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pan M. K. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod firmą H. S. w W. zawarł dnia 15 grudnia 2000r. umowę o świadczenie usług ze stroną odwołującą się polegającą na odpłatnym kierowaniu swoich zleceniobiorców do wykonywania określonych czynności, w miejscu wskazanym przez kontrahenta - na czas nieokreślony. Pan M. K. przyjął na siebie obowiązek zawarcia umów z osobami trzecimi w rozumieniu k.c. lub zatrudniania osób trzecich na podstawie umów o pracę w rozumieniu kp, skierowania swoich zleceniobiorców do wykonywania określonych w umowie czynności, w miejscu wskazanym przez stronę odwołującą, wypłacania wynagrodzeń należnych swoim zleceniobiorcom za wykonaną pracę, odprowadzanie podatków oraz innych danin publicznych od wypłaconych wynagrodzeń, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zmiany składu osobowego zespołu zleceniobiorców na każde życzenie strony odwołującej, przy czym w przypadku zmiany personelu w pierwszych 4 godzinach pracy kontrahent nie ponosi kosztów tych godzin pracy.

Z kolei strona odwołująca się przyjęła na siebie obowiązek przekazywania

M. K. planu zapotrzebowania na świadczenie usług przez zleceniobiorców

w okresie obowiązywania umowy zgodnie z § 4, przeszkolenie zleceniobiorców H. S. w zakresie wykonywanych zadań, instruktażu ogólnego

i stanowiskowego bhp i ppoż oraz zasad bezpieczeństwa obowiązujących w zakładzie pracy kontrahenta, udostępnianie H. S. maszyn, urządzeń, materiałów i surowców jakie okażą się niezbędnie do prawidłowego wykonywania przedmiotu umowy, dostarczania H. S. danych potrzebnych do właściwego wykonania umowy w tym między i innymi danych personalnych osób upoważnionych do składania zamówień w imieniu kontrahenta, osób upoważnionych do przyjmowania faktur za wykonane usługi, kierownika służby bhp zakładu pracy strony odwołującej się, oraz opis stanowisk pracy mających być obsadzonymi, nadzoru i koordynacji wykonywanych czynności przez

zleceniobiorców H. S. w zakresie tej umowy, umożliwienie przedstawicielowi H. S. kontaktu ze zleceniobiorcami, potwierdzenia łącznej, miesięcznej liczby godzin wykonywanych usług w terminie do 2 dnia od zakończenia wykonywania usługi, bądź zakończenia okresu rozliczeniowego, ochrony danych osobowych zleceniobiorców, zapewnienia odzieży roboczej i środków ochrony osobistej zleceniobiorcom H. S. gdy stanowisko pracy to wymaga, wykonywania specjalistycznych badań lekarskich zleceniobiorcom H., gdy stanowisko pracy to wymaga. W tej umowie strony w § 4 uregulowały zasady składania zamówień, w § 5 zasady składania reklamacji, w § 6 zasady wynagradzania, które były zmieniane aneksami.

Dnia 28 grudnia 2010 roku P. U. O. spółka z o.o. z/s w B. aportem przejęła przedsiębiorstwo M. K. pod nazwą H. S. w W. w sposób szczegółowo opisane jako załącznik do tej umowy w rozumieniu art. 55⁽⁽¹⁾⁾ Kodeksu cywilnego. W ten sposób ta spółka prawa handlowego stała się stroną umowy z dnia 15 grudnia 2000r.

(dowód :umowy cywilnoprawne karta 79 akt .sprawy).

Bezsporną okolicznością w sprawie jest to, iż A. P. w okresie objętym zaskarżoną decyzją pozostawała w stosunku pracy ze spółką z o.o. H. S. z/s w B. na stanowisku sprzątaczk i brygadzystki obiektu. Ową pracę wykonywała w Zakładach L. w S. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie za pracę, natomiast z tytułu zawartych umów zlecenia wypłacano jej dodatkowe pieniądze. Pani A. P. nadto zawarła z P. U. O. spółką z o.o. z/s w B. umowę zlecenia na okres od 1 czerwca 2011r. w zakresie świadczenia usług polegających na wykonywaniu obowiązków brygadzysty obiektu w S. oraz umowę o dzieło od 1 marca 2012 do 30 czerwca 2012 roku. W ramach umowy zlecenia zainteresowana wykonywała prace tożsame z tymi, które wykonywane były w ramach umowy o pracę lub b. zbliżone. Stanowisko sprzątaczk było wynagradzane w ramach umowy podstawowej, zaś stanowisko brygadzysty w ramach umowy zlecenia. Podlegli jej pracownicy otrzymywali od pracodawcy do podpisania najczęściej przy rozpoczęciu pracy umowy o dzieło względnie umowy zlecenia, w ramach których rozliczane były godziny nadliczbowe, zastępstwa. Podlegała służbowo w ramach obydwu umów tym samym osobom będącymi przedstawicielami. Umowa o dzieło zastąpiła umowę o pracę, chociaż w jej ramach wykonywane były przez zainteresowaną te same czynności co w ramach umowy o pracę dla H. S. spółki z o.o. z/s w B..

(dowód: umowa zlecenia z 2011r. w aktach składkowych, umowa o dzieło k. 32 -33 przesłuchanie zainteresowanej karta 37- 00:14:34 akt sprawy, akta osobowe zainteresowanej A. P., zeznania E. C. k 104 - 105).

Powyższe okoliczności zdaniem Sądu wynikają z przedstawionych dokumentów, których wiarygodności żadne ze stron procesu nie zakwestionowała, oraz z treści zeznań zainteresowanej A. P..

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zdaniem Sądu zarzuty postawione w odwołaniu przez stronę odwołującą się pod adresem zaskarżonej decyzji są nieuzasadnione, i nie mogą uzasadniać zmiany zaskarżonej decyzji - w taki sposób jak tego się domaga strona odwołująca się .

Osią powstałego sporu było ustalenie, czy H. S. spółka z o.o. z/s w B. jako strona umowy zawartej z zainteresowaną P. U. O. z/s w B. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością jest płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w stosunku do osób (w sprawie niniejszej w stosunku do A. P.), z którymi spółka z o.o. P. U. O.z/s w B. zawarła umowy zlecenia względnie umowy o dzieło w zakresie sprzątania, jeżeli osoby te jednocześnie pozostawały w stosunku pracy ze stroną odwołującą i czy w związku z tym w sposób zasadny organ składkowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne stronie odwołującej się w kontekście tego, iż nie jest kwestionowana sama wysokość, ale jedynie zasada.

W ocenie Sądu, aby udzielić odpowiedzi na tak postawione pytanie należy poddać wnikliwej interpretacji art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, stanowiący materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji. Zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy,

z którym pozostaje w stosunku pracy.

Przepis ten rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Rozszerzenie to dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego, przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. Drugą, jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że, będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą.

W tym kontekście należy przywołać stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 02 września 2009 r. (sygn. akt II UZP 6/09), w której Sąd Najwyższy wyraził pogląd, zgodnie z którym „pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy (art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych).”

W uzasadnieniu uchwały SN poddał wykładni przepis art. 8 ust 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych rozstrzygając, czy płatnikiem składek w stosunku do osoby wykonującej pracę na rzecz pracodawcy w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią jest pracodawca, czy też ta osoba trzecia.

Mając na uwadze regulację art. 4 pkt 2 lit. a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż w stosunku do pracownika płatnikiem składek jest pracodawca, uznając jednocześnie, iż art. 8 ust 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, rozszerza pojęcie pracownika na osoby, które w ramach umów cywilnoprawnych świadczą pracę na rzecz swojego pracodawcy, należałoby zgodnie z wykładnią literalną tego przepisu uznać, iż również w zakresie cywilnoprawnej aktywności zawodowej pracownika, należy go uznać na potrzeby ubezpieczeń społecznych, za pracownika tego właśnie pracodawcy.

Powyższa argumentacja znajduje uzasadnienie również w art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, według którego, w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, iż płatnikiem jest pracodawca, a przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy. Powyższa argumentacja nie budzi wątpliwości w przypadku pracownika, z którym sam pracodawca zawarł umowę cywilnoprawną w sytuacji określonej w art. 8 ust. 2a. W takim przypadku uznanie pracodawcy za płatnika składek jest oczywiste i zgodne z ogólną zasadą wynikającą z ustawy systemowej, że płatnikiem składek jest podmiot, będący stroną stosunku uzasadniającego objęcie obowiązkiem ubezpieczenia - pracodawca, zleceniodawca.

Takie rozwiązanie wydaje się również uzasadnione w sytuacji, gdy umowa cywilnoprawna została zawarta z innym podmiotem (osobą trzecią), lecz praca w jej ramach jest wykonywana na rzecz pracodawcy. Przemawiają za nim

argumenty już wyżej podniesione, a ponadto to, że obowiązki płatnika powinny obciążać podmiot, na rzecz którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest faktycznie świadczona, i który w związku z tym uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy. Należy też wziąć pod uwagę, że wskazanej w art. 18 ust. 1a operacji uwzględnienia w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy przychodu uzyskiwanego z tytułu umowy cywilnoprawnej nie jest w stanie wykonać osoba trzecia, będąca zamawiającym (zlecającym) w umowie cywilnoprawnej zawartej z pracownikiem. Teoretycznie może ona nawet nie wiedzieć, że zleceniobiorca (przyjmujący zamówienie) jest pracownikiem podmiotu, dla którego świadczy usługi (wykonuje dzieło) w ramach własnej umowy. Wobec tego należy przyjąć, że pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy zlecenia zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy. Ta linia orzecznictwa jest ugruntowana, czego przykładem jest wyrok SA w Katowicach z dnia 25 października 2011r. w sprawie III AUa 1267/11, czy też wyrok z dnia 14 grudnia 2011r. w sprawie III AUa 1994/11. Stanowisko to zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy nie tylko wskazanym wyżej orzeczeniu, ale także w wyroku z dnia 14 stycznia 2010r. 252/09 lex nr 577824 oraz w wyroku z dnia 22 lutego 2010r. I UK 259/09 lex nr 585727, w których to orzeczeniach w analogicznych stanach faktycznych jak w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, iż umowa cywilnoprawna zawarta z własnym pracownikiem podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu na gruncie omawianego art. 8 ust. 2a tak samo jak umowa cywilnoprawna zawarta co prawda nie z własnym pracodawcą, ale jeśli w ramach takiej umowy wykonywana jest praca na rzecz pracodawcy, z którym osoba wykonująca umowę pozostaje w stosunku pracy. Sąd Najwyższy w orzeczeniach tych dokonał interpretacji pojęcia „praca świadczona na rzecz pracodawcy na gruncie art. 8 ust. 2 a ustawy systemowej przez, którą należy rozumieć wykonywanie pracy faktycznie dla swojego pracodawcy który uzyskuje z tej pracy rezultaty”.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci umowy o świadczenie usług zawartej przez stronę odwołującą z. P. U. O. spółką z o.o z/s w B., umowy zlecenia i o dzieło zawarte między zainteresowanymi, akta osobowe zainteresowanej, zeznania świadka - zdaniem Sądu w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, iż zainteresowana A. P. wykonywała prace na podstawie umowy zlecenia i o dzieło (w pozapracowniczej formuły zatrudnienia) z rezultatu, z której w efekcie korzystała strona odwołująca i w tym znaczeniu pracowała ona na rzecz strony odwołującej się. Wbrew twierdzeniom strony odwołującej się nie można inaczej interpretować stanu faktycznego, w którym zatrudniony przez nią pracownik na podstawie umowy o pracę wykonuje pracę w zakresie sprzątania tych samych obiektów, co ze stosunku pracy na podstawie zawartej z osobą trzecią umowy cywilnoprawnej. O powyższym świadczy to że, za wykonanie zobowiązania wynikające z umów o dzieło przez zainteresowaną wynagradzana była strona odwołująca się, porównanie czasu w jakim zostały zawarte, okresu w którym przedmiot umowy miał być zrealizowany, miejsca świadczenia pracy na podstawie tych dwóch tytułów zatrudnienia, pracowniczego i pozapracowniczego zatrudnienia. Zainteresowana A. P. wykonywała prace, które wchodziły w zakres usług świadczonych przez stronę odwołującą się w ramach prowadzonej przez niej działalności gospodarczej.

W tym miejscu również odnieść się należy do zarzutów podniesionych przez H. S. Spółkę z o.o. w B. odnośnie naruszenia przepisów proceduralnych, przepisów zawartych w kpa, w związku z wydaną decyzją przez ZUS / O/ w B.. W zakresie przywołanych zarzutów dotyczących uchybień proceduralnych przez organ składkowy przy wydaniu zaskarżonej decyzji Sąd zwraca uwagę, iż zgodnie z ustalonym w szeregu orzeczeniach Sądu Najwyższego zapatrywaniem Sąd Ubezpieczeń Społecznych dokonuje we własnym zakresie merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, po względem faktycznym i prawnym w toczącym się postępowaniu sądowym na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Nie dokonuje oceny zarzutów pod kątem ewentualnego naruszenia przez Zakład przepisów k.p.a. przy wydaniu zaskarżonej decyzji. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009r. I UK 132/09 lex nr 570121, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010r. I UK 252/09 lex nr 577824) .

Sąd również uznał za niesporną wysokość podstawy wymiaru składek z tytułu umowy o pracę i umowy o dzieło wynikająca z zaskarżonej decyzji, która ma oparcie w treści art.83 ust.1 pkt 3 w związku z art.18 ust.1 i 1a, art.16 ust.1 pkt 1, art.20 ust.1, art.4 ust.9, art.38 ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, § 2 ust.6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.04.2008r. w sprawie szczegółowych zasad rozliczania składek, do

których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (obowiązującego od dnia 22.05.2008r.) oraz art.79 ust.1, art.81 ust.1,5 i 6 ustawy z dnia 27 .08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy powołanych przepisów oraz art.

477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 11 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – w punkcie 2 wyroku.

Sędzia: